

[Kurt Hansen]

sindtal bliver jaget ud af arbejdsløhedskasser og fagforeninger, opleve, at der sker en undergravning af overenskomsterne. Der vil slet og ret komme en kamp arbejdergrupper indbyrdes.

Nu er det sådan, at vi har skrevet os bag ørerne, at regeringen har foretaget sig visse ting på disse områder. Men vi mener, at de initiativer, der er kommet indtil nu, er yderst begrænsede og på ingen måde modsvarer de faktiske behov, der er til stede. Det er sådan, at der er lagt op til en løntilskudsordning for de unge arbejdsløse og for nogle ældre arbejdsløse, der skal på genoptræning, på jobtræning, som man så smukt kalder det. Vi tror ikke et klap på, at der bliver skabt flere arbejdspladser ved at lave en sådan ordning.

Der skal flere ind i arbejdsformidlingssystemet. Ja, det er da muligt, at der skal flere til at drive en form for konsulentvirksomhed, men vi tror ikke på, at disse flere ansættelser på nogen måde vil være med til at få flere i arbejde og slet ikke de langtidsarbejdsløse. Vi har også skrevet os den tidligere arbejdsdirektør Borreschmidts udtalelser bag øret. De gik ud på, at hvis man fra arbejdsformidlingens side gik aktivt ind i en anvisning af de langtidsarbejdsløse i første omgang fremfor af de øvrige arbejdsløse, så ville der ske det, at man fra arbejdsgivernes side slet og ret ville boykotte.

Der er nogle andre initiativer, der er blevet sat i gang, såsom disse kurser på fra 5 til 8 uger for de langtidsarbejdsløse. Vi mener, at det er helt utilstrækkeligt. Derfor vil jeg, ud over de to spørgsmål, jeg allerede har stillet, stille et mere samlet spørgsmål: vil man fra regeringens side her inden sommerferien – og det er også til arbejdsminister Auken – fremlægge en uddannelses- og beskæftigelsesplan for de langtidsarbejdsløse, således at ingen kommer til at falde for 26 ugers reglen op til den 1. januar 1979? Det er 50.000 mennesker, der kan komme til at falde for denne regel.

Som jeg tidligere har nævnt det, er det ud over at være et individuelt økonomisk problem et kollektivt klasseproblem på den måde, at der vil ske udhuling af overenskomster, der vil ske skruebrækkeri fra dette pjalteproletariats side i et omfang, som den danske arbejderbevægelse inden for de sidste 40 år har været forskånet for.

Steenholdt (Grønl.):

Jeg er stort set tilfreds med finanslovforslaget, hvad Grønlandsbudgettet angår, men jeg er utilfreds med den efterhånden-parole, der bliver brugt både i Grønlands landsråd og her, f. eks. af finansministeriet. Lige meget hvad man foreslår, bliver der efterhånden svaret, at man skal vente på hjemmestyrets indførelse. Vi oplever for tiden, at finansministeriet automatisk stryger stillingsansøgninger med den bemærkning, at af hensyn til det kommende hjemmestyre kan man ikke bevilge disse stillinger.

Fra grønlandsk side ønsker vi at få vendt denne tankegang, idet vi må sige, at af hensyn til det kommende hjemmestyre har vi brug for et apparat, vi kan køre hjemmestyret med fra starten. Hvis vi ikke gør det, så risikerer vi, at hjemmestyret vakler fra starten. Vi må huske på, at samfundet i Grønland er under stadig udvikling, og derfor kan vi ikke standse udviklingen et par år før egentlig overtagelse af opgaverne. Derfor er det tvingende nødvendigt, at vi får det apparat stablet op, således at vi kan køre hjemmestyret.

Vi har f. eks. oplevet at få en meget moderne kriminallov, men da vi i sin tid ikke har haft de nødvendige bevillinger til at udbygge foranstaltningmulighederne, har kriminalloven ikke fungeret efter hensigten. Dette kan vi genopleve i forbindelse med indførelse af hjemmestyret, hvis vi ikke har det apparat, vi skal bruge til at køre hjemmestyret med.

Som et andet eksempel kan jeg nævne, at vi søger at samle de højere uddannelser på seminarier i Godthåb. Vi har udbygget seminarier i Godthåb, men det kan ikke fungere, fordi vi mangler lærere. For at kunne få en grønlandsk lærerstab har vi brug for disse mennesker.

Det er nøjagtig det samme med hensyn til erhvervsuddannelsen. Vi er i gang med at uddanne grønlandske faglærere til erhvervsuddannelsen, men vi har ikke mulighed for at fortsætte med den uddannelse, når vi ikke kan få de lærere, vi skal bruge.

Ligesådan med den grønlandske radio. Vi vil gerne overføre dispositionsansvaret til Grønlands Radio, og vi har mulighed for at udbygge teknikken, men vi mangler det personale, der skal køre TV-virksomheden, lige-